

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๓๐/๒๕๖๖

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๗

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๒ (๒/๒๕๖๖) เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๓๘/๒๕๖๕ เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๗ เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๗ เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

วรวิทย์ เจนธนากุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
เรื่อง
การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ฉบับรวมเล่มปี 2566 (IFRS 7: Financial Instruments: Disclosures (Bound volume 2023 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจาก
2566	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 3 8 21 29 และ 35 เพิ่มย่อหน้าที่ 44ย และ 44ข และตัดย่อหน้าที่ 30	<ul style="list-style-type: none"> • การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี • มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย และการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
2565	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 42ท	ตัดการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านที่เป็นทางเลือกสำหรับประเทศไทยออก
2564	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ณ ถึง 24ญ และย่อหน้าที่ 44ว ถึง 44ศ	การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง - ระยะที่ 2
2563	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ซ 44ร ถึง 44ล และหัวข้อย่อย	การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 29 44ม และ ข 11ง และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สามารถสรุปเหตุผลสำหรับการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และลักษณะสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- 1 ปัจจุบัน เทคนิคต่าง ๆ ที่กิจการใช้ในการวัดและบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือทางการเงินมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนแนวคิดและแนวทางใหม่ ๆ ในการบริหารความเสี่ยงเป็นที่ยอมรับมากขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐและเอกชนได้ริเริ่มเสนอแนวทางการปรับปรุงกรอบการเปิดเผยข้อมูลสำหรับความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือทางการเงิน
- 2 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเชื่อว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ และแนวทางการบริหารความเสี่ยงนั้น ข้อมูลดังกล่าวมีอิทธิพลต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ หรือในการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงดังกล่าวอย่างโปร่งใสมากขึ้นทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถใช้ดุลพินิจอย่างรอบรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลตอบแทน
- 3 ดังนั้น คณะกรรมการจึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงและการเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน ส่วนหนึ่งของการปรับปรุงครั้งนี้ คณะกรรมการจึงตัดการเปิดเผยข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก และทำให้การเปิดเผยข้อมูลเข้าใจง่ายเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยง ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559)

ลักษณะสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับความเสี่ยงทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินทุกรายการ ยกเว้นรายการที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3 ทั้งนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับทุกกิจการ ทั้งที่เป็นกิจการที่มีเครื่องมือทางการเงินจำนวนน้อยรายการ (เช่น ผู้ผลิตสินค้าที่มีเครื่องมือทางการเงินเพียงลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้า) และกิจการที่มีเครื่องมือทางการเงินจำนวนมากรายการ (เช่น สถาบันการเงินซึ่งมีสินทรัพย์และหนี้สินส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือทางการเงิน) อย่างไรก็ตาม ระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่กิจการต้องเปิดเผยจะขึ้นอยู่กับระดับของการใช้เครื่องมือทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการนั้น
- 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
 - 5.1 ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินที่มีต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งข้อกำหนดของเรื่องนี้ในหลายประเด็นนำมาจากมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

- 5.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลขั้นต่ำเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด โดยการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ อธิบายถึงวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการของผู้บริหารในการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว ส่วนการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของความเสี่ยงที่กิจการเผชิญอยู่ ซึ่งอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้มีการนำเสนอเป็นการภายในต่อผู้บริหารสำคัญของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลทั้งสองด้านนี้แสดงให้เห็นภาพรวมของกิจการเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว
- 5ก การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้กำหนดให้เพิ่มการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมและความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เพื่อชี้ให้เห็นประเด็นในการปฏิบัติและเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน
- 5ข การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเป็นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยผู้ใช้งบการเงินในการประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินและผลกระทบของความเสี่ยงเหล่านั้นที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ
- 5ค ข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมระบุอยู่ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม
- 6 ภาคผนวก ข แนวทางปฏิบัติถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับวิธีการนำข้อกำหนดของมาตรฐานฉบับนี้ไปถือปฏิบัติ
- 7 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน
- 8 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ
- 9 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงการหักกลบที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งรวมถึงสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการ

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
เรื่อง
การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล	6
ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและ ผลการดำเนินงาน	7
งบฐานะการเงิน	8
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	20
การเปิดเผยข้อมูลอื่น	21
ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน	31
การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ	33
การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ	34
การโอนสินทรัพย์ทางการเงิน	42ก
สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เล็กรับรู้ทั้งจำนวน	42ง
สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยเล็กรับรู้ทั้งจำนวน	42จ
ข้อมูลเพิ่มเติม	42ซ
การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก	42ฉ
วันที่ถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน	43
การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น	45
ภาคผนวก	
ก ศัพท์บัญญัติ	
ข แนวปฏิบัติ	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ประกอบด้วย ย่อหน้าที่ 1 ถึง 45 และภาคผนวก ก ถึง ข ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการที่สำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะเป็นตัวอักษรเอน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงหลักการสำคัญของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเกี่ยวกับ
 - 1.1 ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินที่มีต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ และ
 - 1.2 ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการเปิดรับระหว่างรอบระยะเวลาและ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน รวมทั้งแนวทางการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว
- 2 หลักการในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เสริมกับหลักการในการรับรู้รายการการวัดมูลค่า และการแสดงรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

ขอบเขต

- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินทุกประเภทของทุกกิจการ ยกเว้นรายการต่อไปนี้
 - 3.1 ส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 กำหนดหรืออนุญาตให้กิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับ

ส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า ซึ่งในกรณีดังกล่าวกิจการยังคงต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และสำหรับรายการที่ถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมจะต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* นอกจากนี้ กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติกับอนุพันธ์ทั้งหมดที่เชื่อมโยงกับส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า เว้นแต่อนุพันธ์นั้นเป็นไปตามคำนิยามของตราสารทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32

- 3.2 สิทธิและภาระผูกพันของนายจ้างที่เกิดจากแผนสิทธิประโยชน์ของพนักงาน ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน*
- 3.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 3.4 สัญญาประกันภัยตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* หรือสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับ
 - 3.4.1 อนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้กิจการปฏิบัติกับอนุพันธ์เหล่านั้นแยกออกมา
 - 3.4.2 องค์กรประกอบการลงทุนที่ถูกแยกออกจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กำหนดให้มีการแยกการรายงานนั้น เว้นแต่องค์กรประกอบการลงทุนที่ได้แยกออกมาเป็นสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ
 - 3.4.3 สิทธิและภาระผูกพันของผู้ออกที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยซึ่งเป็นไปตามนิยามของ *สัญญาค้ำประกันทางการเงิน* หากผู้ออกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในการรับรู้และวัดค่าของสัญญา อย่างไรก็ตาม ผู้ออกต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากผู้ออกเลือกที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ในการรับรู้และวัดค่าของสัญญาตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
 - 3.4.4 สิทธิและภาระผูกพันของกิจการซึ่งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาบัตรเครดิตหรือสัญญาที่คล้ายคลึงกันซึ่งให้เครดิตหรือจัดการชำระเงิน ซึ่งกิจการเป็นผู้ออกที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กับสิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นตามย่อหน้าที่ 7.8 ของมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงิน ฉบับที่ 17 และย่อหน้าที่ 2.1.5.4 ของของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

3.4.5 สิทธิและภาระผูกพันของกิจการซึ่งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยซึ่งกิจการเป็นผู้ออก ที่จำกัดเงินชดเชยสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยไว้เท่ากับจำนวนเงินในการชำระภาระผูกพันของผู้ถือกรรมธรรม์ที่เกิดขึ้นตามสัญญา หากกิจการเลือกที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับสัญญาเหล่านั้น ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

3.5 เครื่องมือทางการเงิน สัญญา และภาระผูกพันที่เกิดจากรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ สำหรับสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

3.6 เครื่องมือทางการเงินที่ต้องจัดประเภทเป็นตราสารทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32

4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้รายการแล้ว และที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ โดยเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้รายการแล้ว รวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และเครื่องมือทางการเงินที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ รวมถึง เครื่องมือทางการเงินบางประเภทที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ถึงแม้ว่าจะอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาจะซื้อหรือสัญญาจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5ก ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตในย่อหน้าที่ 35ก ถึง 35ท ให้ถือปฏิบัติกับสิทธิที่ระบุไว้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า และที่มีการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการต่อราคาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การอ้างอิงถึงสินทรัพย์ทางการเงินหรือเครื่องมือทางการเงินในย่อหน้าเหล่านี้ ต้องรวมถึงสิทธิเหล่านี้ด้วย เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล

6 ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย

กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถกระทบยอดกับรายการรายบรรทัดที่แสดงรายการ
ในงบฐานะการเงินได้

ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

- 7 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินความมีนัยสำคัญของ
เครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

งบฐานะการเงิน

ประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

- 8 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภทในงบฐานะการเงิน
หรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
ดังต่อไปนี้

8.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยก
แสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าเช่นนั้นในการรับรู้
รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (2) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าเช่นนั้นตามการ
เลือกที่กำหนดในย่อหน้าที่ 3.3.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
(3) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าเช่นนั้นตามการเลือกที่กำหนดในย่อหน้าที่ 33ก
ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ (4) สินทรัพย์ทางการเงินที่มาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 บังคับให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือ
ขาดทุน

8.2-8.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

8.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดง
ระหว่าง (1) หนี้สินทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่าน
กำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดใน
ย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) หนี้สินทางการเงิน
ที่เป็นไปตามคำนิยามการถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

8.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

8.7 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

8.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่าน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) เงินลงทุนในตราสารทุนที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วย

มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 9 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แทนการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือราคาทุนตัดจำหน่าย กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 9.1 ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) (ดูย่อหน้าที่ 36.1) ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 9.2 จำนวนเงินของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่ลดลงจากอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (ดูย่อหน้าที่ 36.2)
- 9.3 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) ในระหว่างรอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงิน จำนวนเงินดังกล่าวสามารถกำหนดตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- 9.3.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งไม่ได้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดที่ทำให้เกิดความเสี่ยงด้านตลาด หรือ
- 9.3.2 จำนวนเงินซึ่งกำหนดโดยวิธีการอื่นซึ่งกิจการเชื่อว่าแสดงถึงจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ได้อย่างเที่ยงธรรมมากกว่า
- การเปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดที่ทำให้เกิดความเสี่ยงด้านตลาด ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือดัชนีราคาหรือดัชนีอัตรา ที่สังเกตได้ในตลาด (ที่เป็นค่าเทียบเคียง)
- 9.4 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่วันที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 10 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

- 10.1 ผลสะสมของจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 5.7.13 ถึง 5.7.20 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน)
- 10.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการต้องจ่ายชำระตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา
- 10.3 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลา รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว
- 10.4 จำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ถ้ามี) ซึ่งรับรู้เมื่อมีการเลิกรับรู้รายการสำหรับหนี้สินที่ถูกเลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลา
- 10ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแสดง การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมทั้งหมดของหนี้สินดังกล่าว (รวมถึงผลกระทบของการ เปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) ในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 และ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 10ก.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน ในระหว่าง รอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง ของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 5.7.13 ถึง 5.7.20 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการ เปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) และ
- 10ก.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการ ต้องจ่ายตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา
- 11 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 11.1 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีที่กิจการใช้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดใน ย่อหน้าที่ 9.3 10.1 และ 10ก.1 และย่อหน้าที่ 5.7.7.1 ของมาตรฐานการรายงาน ทางการเงิน ฉบับที่ 9 รวมถึงคำอธิบายเหตุผลที่วิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสม
- 11.2 ในกรณีที่กิจการเชื่อว่า การเปิดเผยข้อมูลไม่ว่าจะในงบฐานะการเงินหรือ ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 9.3 10.1 หรือ 10ก.1 หรือย่อหน้าที่ 5.7.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ไม่แสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือ หนี้สินทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิต อย่างเที่ยงธรรม กิจการต้องเปิดเผยเหตุผลซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปดังกล่าวและปัจจัยที่กิจการ เชื่อว่าเกี่ยวข้องด้วย

- 11.3 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีการที่ใช้ในการพิจารณาว่าการแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะก่อให้เกิดหรือเพิ่มการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 และ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) หากกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายอย่างละเอียดของความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ด้วย

เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 11ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้เงินลงทุนในตราสารทุนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่อนุญาตในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 11ก.1 เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 11ก.2 เหตุผลของการใช้ทางเลือกในการแสดงรายการดังกล่าว
- 11ก.3 มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนดังกล่าวแต่ละรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 11ก.4 เงินปันผลที่รับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลา โดยให้แยกแสดงเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถูกเลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลาออกจากเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถือไว้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 11ก.5 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลา รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว
- 11ข ในกรณีที่กิจการเลิกรับรู้เงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 11ข.1 เหตุผลของการจำหน่ายเงินลงทุนดังกล่าว
- 11ข.2 มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ณ วันที่เลิกรับรู้รายการ
- 11ข.3 ผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายรายการดังกล่าว

การจัดประเภทรายการใหม่

12-12ก (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

- 12ข หากในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันหรือรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า กิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินใดๆ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละเหตุการณ์ดังต่อไปนี้
- 12ข.1 วันที่จัดประเภทรายการใหม่

- 12ข.2 คำอธิบายอย่างละเอียดของการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ (business model) และคำอธิบายเชิงคุณภาพของผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ
- 12ข.3 จำนวนเงินที่จัดประเภทรายการใหม่ ทั้งเข้าและออกในแต่ละประเภท
- 12ค สำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานภายหลังการจัดประเภทรายการใหม่จนกระทั่งการเลิกรับรู้รายการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้สำหรับสินทรัพย์ที่ถูกจัดประเภทรายการใหม่ออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 12ค.1 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กำหนด ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ และ
- 12ค.2 ดอกเบี้ยรับที่กิจการรับรู้
- 12ง ตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย หรือออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 12ง.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ
- 12ง.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่จะเกิดขึ้น หากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่
- 13 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

การหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

- 13ก การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข ถึง 13จ เป็นข้อกำหนดเพิ่มเติมในการเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และให้ถือปฏิบัติสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ทุกรายการแล้วซึ่งหักกลบหนี้ได้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้แล้วและอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่ารายการดังกล่าวหักกลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่
- 13ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงการหักกลบที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งรวมถึงผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก

- 13ค เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 13ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณแยกจากกันสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังต่อไปนี้
- 13ค.1 จำนวนเงินขั้นต้น (gross amount) ของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้
- 13ค.2 จำนวนเงินที่หักกลบลบหนี้ได้ตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เมื่อคำนวณจำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน
- 13ค.3 จำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน
- 13ค.4 จำนวนเงินที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ได้นำมารวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 ซึ่งรวมถึง
- 13ค.4.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบบางข้อหรือทุกข้อในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 และ
- 13ค.4.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน (รวมถึงหลักประกันเงินสด) และ
- 13ค.5 จำนวนเงินสุทธิหลังหักจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 13ค.4 จากจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 13ค.3 ข้างต้น
- ข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้านี้ต้องแสดงในรูปแบบตาราง แยกระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน เว้นแต่การแสดงด้วยรูปแบบอื่นเหมาะสมกว่า
- 13ง จำนวนเงินรวมที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 สำหรับเครื่องมือทางการเงินหนึ่ง ต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้น
- 13จ กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการ ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 รวมถึงธรรมชาติของสิทธิเหล่านั้นด้วย
- 13ฉ หากข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ข ถึง 13จ ถูกเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าหนึ่งข้อ กิจการต้องอ้างอิงระหว่างหมายเหตุประกอบงบการเงินเหล่านั้นด้วย

หลักประกัน

- 14 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 14.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการนำไปวางเป็นหลักประกันสำหรับหนี้สินหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงจำนวนเงินดังกล่าวที่จัดประเภทรายการใหม่ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 3.2.23.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

- 14.2 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการวางหลักประกัน
- 15 ในกรณีที่กิจการถือครองหลักประกัน (ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ทางการเงินหรือไม่ใช้สินทรัพย์ทางการเงิน) และมีสิทธิในการนำหลักประกันไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง โดยที่เจ้าของหลักประกันนั้นไม่ได้ผิดสัญญา กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 15.1 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่กิจการถือครอง
- 15.2 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่นำไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง และเปิดเผยว่ากิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องส่งคืนหลักประกันหรือไม่ และ
- 15.3 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักประกัน

บัญชีค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิต

- 16 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 16ก มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จะไม่ลดมูลค่าลงด้วยค่าเผื่อผลขาดทุน และกิจการต้องไม่แสดงค่าเผื่อผลขาดทุนแยกต่างหากในงบฐานะการเงินเป็นยอดหักมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยค่าเผื่อผลขาดทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

เครื่องมือทางการเงินแบบผสมซึ่งประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการ

- 17 ในกรณีที่กิจการออกเครื่องมือทางการเงินซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (ดูย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32) และเครื่องมือทางการเงินนั้นประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการซึ่งมูลค่าของอนุพันธ์แฝงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กัน (เช่น ตราสารหนี้แปลงสภาพที่ให้สิทธิผู้ออกในการเรียกคืนก่อนกำหนด) กิจการต้องเปิดเผยการคงอยู่ของลักษณะเหล่านั้น

การผิดสัญญาและการละเมิดสัญญา

- 18 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ สำหรับเงินกู้ยืมที่รับรู้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 18.1 รายละเอียดของการผิดสัญญาเกี่ยวกับเงินต้น ดอกเบี้ย เงินสดหรือสินทรัพย์อื่นที่สำรองไว้เพื่อชำระหนี้สิน (sinking fund) หรือข้อกำหนดในการไถ่ถอนเงินกู้ยืมดังกล่าวที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา
- 18.2 มูลค่าตามบัญชีของเงินกู้ยืมที่ผิดสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ
- 18.3 เปิดเผยว่ากิจการได้แก้ไขการผิดสัญญาหรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงินกู้ยืมใหม่หรือไม่ ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

- 19 ในกรณีที่กิจการมีการละเมิดเงื่อนไขข้อตกลงการกู้ยืม นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 18 ในระหว่างรอบระยะเวลา และการละเมิดดังกล่าวอนุญาตให้ผู้ให้กู้ยืมเรียกร้องให้กิจการจ่ายชำระหนี้คืนเร็วขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในลักษณะเดียวกันกับที่กำหนดในย่อหน้าที่ 18 (เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวจะได้รับการแก้ไขแล้ว หรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงินกู้ยืมใหม่ก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

รายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุน

- 20 กิจการต้องเปิดเผยรายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุนดังต่อไปนี้ ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

20.1 ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการต่อไปนี้

20.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่างผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (เช่น หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและจำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

20.1.2-20.1.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

20.1.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

20.1.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

20.1.7 เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

20.1.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 โดยแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลาและผลกำไรหรือขาดทุนที่จัดประเภท

- รายการใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสะสมไปยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาเมื่อมีการเลิกบัญชีรายการสินทรัพย์ทางการเงิน
- 20.2 ดอกเบี้ยรับรวมและดอกเบี้ยจ่ายรวม (ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (แสดงจำนวนดังกล่าวแยกจากกัน) หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 20.3 รายได้ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียม (นอกเหนือจากจำนวนเงินที่รวมในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง) ที่เกิดจาก
- 20.3.1 สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ
- 20.3.2 การดำเนินธุรกิจด้านการดูแลผลประโยชน์หรือเก็บรักษาสินทรัพย์อื่นใด (trust and other fiduciary activities) ซึ่งทำให้เกิดการถือครองหรือมีการลงทุนในสินทรัพย์แทนบุคคล ทรัสต์ โครงการผลประโยชน์หลังออกจากงาน และสถาบันอื่น
- 20.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 20.5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 20ก กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่เกิดขึ้นจากการเลิกบัญชีรายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย โดยแยกแสดงรายการระหว่างผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการเลิกบัญชีรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องรวมถึงเหตุผลของการเลิกบัญชีรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นด้วย

การเปิดเผยข้อมูลอื่น

นโยบายการบัญชี

- 21 ตามย่อหน้าที่ 117 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักการใดหลักการหนึ่ง (หรือหลายหลักการ) สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น คาดว่าจะเป็นข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ

การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

- 21ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 21ข ถึง 24จ สำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการป้องกันความเสี่ยง และเลือกที่จะใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง การเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
- 21ก.1 กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการและการนำกลยุทธ์มาใช้บริหารความเสี่ยง
- 21ก.2 ผลของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการที่อาจมีต่อจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ และ
- 21ก.3 ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่มีต่อฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ
- 21ข กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในหนึ่งหัวข้อของหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือแสดงเป็นส่วนแยกเฉพาะในงบการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยง ซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์
- 21ค เมื่อกิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงแต่ละประเภทโดยอิงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการตัดสินใจจะป้องกันความเสี่ยงและถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 22ก ถึง 24จ ที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทความเสี่ยง กิจการต้องพิจารณาประเภทความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงทั้งหมด
- 21ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 21ก (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่างๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวมหรือแยกข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่ อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลที่ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกันในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องใช้การรวมหรือแยกข้อมูลในระดับเดียวกัน

กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง

- 22 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)
- 22ก กิจการต้องอธิบายกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงสำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงแต่ละประเภทที่กิจการตัดสินใจป้องกันความเสี่ยง และถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง คำอธิบายนี้ต้องช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินได้ว่า (ตัวอย่างเช่น)
- 22ก.1 ความเสี่ยงแต่ละประเภทเกิดขึ้นได้อย่างไร

- 22ก.2 กิจการบริหารความเสี่ยงแต่ละประเภทอย่างไร รวมถึงประเมินว่ากิจการป้องกันความเสี่ยงรายการทั้งจำนวนสำหรับความเสี่ยงทั้งหมด หรือป้องกันความเสี่ยงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง (หรือหลายองค์ประกอบ) ของรายการพร้อมเหตุผล
- 22ก.3 กิจการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด
- 22ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 22ก การเปิดเผยข้อมูลควรรวมถึงคำอธิบายรายการดังนี้ (ซึ่งมิได้จำกัดเพียงรายการเหล่านี้เท่านั้น)
- 22ข.1 เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้ในการป้องกันฐานะเปิดต่อความเสี่ยง (และวิธีการนำมาใช้)
- 22ข.2 วิธีที่กิจการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง และ
- 22ข.3 วิธีที่กิจการกำหนดอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง และแหล่งที่มาของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง
- 22ค เมื่อกิจการกำหนดให้องค์ประกอบความเสี่ยงที่ระบุเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.3.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณดังต่อไปนี้ นอกเหนือจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 22ก และ 22ข
- 22ค.1 วิธีที่กิจการระบุองค์ประกอบความเสี่ยงที่กำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงคำอธิบายธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม) และ
- 22ค.2 วิธีที่องค์ประกอบความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงทั้งจำนวน (เช่น จากประสบการณ์ในอดีต องค์ประกอบความเสี่ยงที่ถูกกำหนดให้มีการป้องกันความเสี่ยงครอบคลุมโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม)

จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต

- 23 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)
- 23ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินข้อกำหนดและเงื่อนไขของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 23ค
- 23ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 23ก กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดดังนี้
- 23ข.1 โครงร่างของจังหวะเวลาของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และ

- 23ข.2 ราคาหรืออัตราเฉลี่ยของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ตัวอย่างเช่น ราคาใช้สิทธิหรือราคาฟอร์เวิร์ด เป็นต้น) (ถ้ามี)
- 23ค ในสถานการณ์ที่กิจการกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นใหม่ (กล่าวคือ ยกเลิกและเริ่มต้นใหม่) เป็นประจำ เนื่องจากทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย (กล่าวคือ กิจการใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัต ซึ่งทั้งฐานะเปิดและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ไม่ได้คงอยู่เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังเช่นตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข6.5.24.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 23ค.1 กิจการได้รับยกเว้นจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 23ก และ 23ข
- 23ค.2 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- 23ค.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ขั้นสูงสุดในการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น
- 23ค.2.2 คำอธิบายที่สะท้อนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการโดยใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงและวิธีกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น และ
- 23ค.2.3 ข้อบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงถูกยกเลิกและเริ่มต้นใหม่บ่อยเพียงใดภายใต้กระบวนการของกิจการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น
- 23ง กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งคาดว่าจะกระทบต่อความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในระหว่างอายุสัญญา นั้น โดยเปิดเผยแยกตามประเภทความเสี่ยง
- 23จ หากมีแหล่งที่มาอื่นของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงปรากฏขึ้นในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องเปิดเผยแหล่งที่มาเหล่านั้น โดยแยกตามประเภทความเสี่ยง และอธิบายผลของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงนั้น
- 23ฉ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับรายการที่คาดการณ์ใดๆ ที่ได้ใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงแล้วในรอบระยะเวลาก่อน แต่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป

ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

- 24 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 24ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่กำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท (การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของหน่วยงานต่างประเทศ) ดังนี้

- 24ก.1 มูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (แยกแสดงระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน)
 - 24ก.2 รายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินที่รวมเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
 - 24ก.3 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา และ
 - 24ก.4 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงปริมาณ เช่น ต้นหรือลูกบาศก์เมตร)
- 24ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้
- 24ข.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม
 - 24ข.1.1 มูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)
 - 24ข.1.2 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งรวมอยู่ในมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)
 - 24ข.1.3 รายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินที่รวมรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
 - 24ข.1.4 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา และ
 - 24ข.1.5 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมที่คงเหลืออยู่ในงบฐานะการเงินสำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงใดๆ ที่ได้หยุดปรับผลกำไรและขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
 - 24ข.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของหน่วยงานต่างประเทศ
 - 24ข.2.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา (กล่าวคือ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่ใช้ในการกำหนดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.11.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

- 24ข.2.2 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ สำหรับการป้องกัน ความเสี่ยงที่ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 6.5.11 และ 6.5.13.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 24ข.2.3 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่จาก ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามการบัญชี ป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป
- 24ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตาราง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกัน ความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้
- 24ค.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม
- 24ค.1.1 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง กล่าวคือ ความแตกต่าง ระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของเครื่องมือที่ใช้ ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ที่ได้รับรู้ในกำไร หรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับการป้องกันความเสี่ยง ของตราสารทุนที่กิจการเลือกแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และ
- 24ค.1.2 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผล ในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้
- 24ค.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของ เงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ
- 24ค.2.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลารายงาน
- 24ค.2.2 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 24ค.2.3 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผล ในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้
- 24ค.2.4 จำนวนเงินของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ ที่โอนไปยัง กำไรหรือขาดทุน ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) (แยกระหว่างจำนวนเงินที่ได้ถือปฏิบัติตาม การบัญชีป้องกันความเสี่ยงมาก่อนแต่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป และได้ป้องกันความเสี่ยงจะเกิดขึ้นอีกต่อไป และจำนวนเงินที่โอนเนื่องจาก รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนแล้ว)

- 24ค.2.5 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) และ
- 24ค.2.6 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้เป็นรายการรายบรรทัดที่แยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ดูย่อหน้าที่ 6.6.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 24ง หากปริมาณของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 23ค ไม่ได้เป็นตัวแทนของปริมาณปกติในระหว่างรอบระยะเวลา (กล่าวคือ ปริมาณ ณ วันที่รายงานไม่สะท้อนปริมาณในระหว่างรอบระยะเวลา) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวและเหตุผลที่กิจการเชื่อว่า ปริมาณดังกล่าวไม่ได้เป็นตัวแทน
- 24จ กิจการต้องแสดงการกระทบบยอดแต่ละองค์ประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นและการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดย
- 24จ.1 ต้องแยกแสดงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 24ค.2.1 และ 24ค.2.4 และจำนวนเงินตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.11.4.1 และ 6.5.11.4.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นอย่างน้อย
- 24จ.2 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 24จ.3 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อจำนวนเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.16 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 24ฉ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 24จ แยกตามประเภทความเสี่ยง ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวอาจเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินก็ได้

ทางเลือกในการกำหนดให้ฐานะเปิดด้านเครดิตวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 24ช หากกิจการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากมีการใช้อนุพันธ์ด้านเครดิตในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินนั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 24ช.1 สำหรับอนุพันธ์ด้านเครดิตที่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการกระขยอตของแต่ละรายการสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดไว้ และมูลค่ายุติธรรม ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลา
- 24ช.2 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 24ช.3 มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินที่ถือเป็นมูลค่าตามบัญชีใหม่ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และจำนวนเงินที่กำหนดไว้หรือจำนวนเงินต้นที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการยกเลิกการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในรอบระยะเวลาถัดไป เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1)

ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

- 24ช สำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 6.8.4 ถึง 6.8.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 24ช.1 อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่มีนัยสำคัญที่ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการมีฐานะเปิดอยู่
- 24ช.2 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการบริหารที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง
- 24ช.3 วิธีการที่กิจการใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น
- 24ช.4 คำอธิบายของข้อสมมติหรือวิจารณญาณที่มีนัยสำคัญที่กิจการใช้ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าเหล่านี้ (ตัวอย่างเช่น ข้อสมมติหรือวิจารณญาณว่าเมื่อใดความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่เกี่ยวกับจังหวะเวลาและจำนวนเงินของกระแสเงินสดที่อ้างอิงกับอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงไม่มีอยู่อีกต่อไป) และ

24ข.5 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่อยู่ในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น

การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

- 24ฅ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงต่อเครื่องมือทางการเงิน และกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
- 24ฅ.1 ธรรมชาติและระดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่ต้องปรับตามการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และการบริหารความเสี่ยงเหล่านั้น และ
- 24ฅ.2 ความคืบหน้าของแผนการเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น และวิธีการบริหารจัดการสำหรับการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว
- 24ณ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 24ฅ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 24ณ.1 วิธีการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น และความคืบหน้าของแผน ณ วันที่รายงาน รวมทั้งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว
- 24ณ.2 แยกแสดงรายการตามอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่สำคัญ ที่ต้องปรับตามการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ยังไม่ได้เปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแยกแสดงดังนี้
- 24ณ.2.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์
- 24ณ.2.2 หนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ และ
- 24ณ.2.3 อนุพันธ์ และ
- 24ณ.3 กรณีความเสี่ยงที่ระบุในย่อหน้าที่ 24ณ.1 ทำให้กิจการต้องเปลี่ยนกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง กิจการต้องเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 22ก)

มูลค่ายุติธรรม

- 25 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 6) ในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละประเภทดังกล่าวได้ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 29
- 26 ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องจัดกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ แต่กิจการต้องหักลบระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเฉพาะรายการที่มีการหักลบมูลค่าตามบัญชีระหว่างกันในฐานะการเงิน
- 27-27ข (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

- 28 ในบางกรณีกิจการไม่สามารถรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมไม่ได้อิงตั้งจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน (กล่าวคือ ข้อมูลระดับ 1) หรือจากเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้เฉพาะข้อมูลจากตลาดที่สามารถสังเกตได้ (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ในกรณีดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้ตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน
- 28.1 นโยบายการบัญชีในการรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และราคาของรายการเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันต่าง ๆ (รวมถึงเวลา) ที่ผู้ร่วมตลาดใช้พิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2ก.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 28.2 ผลต่างรวมที่ยังไม่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา และการกระทบยอดของการเปลี่ยนแปลงในยอดคงเหลือของผลต่างดังกล่าว
- 28.3 เหตุผลที่กิจการสรุปว่า ราคาของรายการไม่ได้เป็นหลักฐานที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม รวมถึงคำอธิบายหลักฐานที่สนับสนุนมูลค่ายุติธรรมนั้น
- 29 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมสำหรับกรณีต่อไปนี้
- 29.1 เมื่อมูลค่าตามบัญชีเป็นค่าประมาณที่สมเหตุสมผลของมูลค่ายุติธรรม อาทิ เครื่องมือทางการเงิน เช่น ลูกหนี้การค้าระยะสั้นและเจ้าหนี้การค้าระยะสั้น หรือ
- 29.2 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 29.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 29.4 สำหรับหนี้สินตามสัญญาเช่า
- 30 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

- 31 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 32 การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 33 ถึง 42 เน้นเกี่ยวกับความเสี่ยงซึ่งเกิดจากเครื่องมือทางการเงิน และวิธีการในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าว โดยทั่วไปความเสี่ยงเหล่านี้รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด เป็นต้น
- 32ก ในบริบทของการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงการเปิดเผยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันและทำให้เห็นภาพรวมของธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินได้ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณอย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น

การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ

- 33 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน
- 33.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีและเกิดขึ้นได้อย่างไร
 - 33.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการวัดความเสี่ยง และ
 - 33.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ของข้อมูลในย่อหน้าที่ 33.1 หรือ 33.2 ในรอบระยะเวลาก่อน

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ

- 34 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน
- 34.1 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำนิยามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน) เช่น คณะกรรมการของกิจการ หรือประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
 - 34.2 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ก ถึง 42 นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 34.1
 - 34.3 การกระจุกตัวของความเสี่ยง หากยังไม่ได้เปิดเผยอย่างชัดเจนในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 34.1 และ 34.2
- 35 ถ้าข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน ไม่แสดงให้เห็นถึงฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีอยู่ของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา กิจการต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีอยู่

ความเสี่ยงด้านเครดิต

ขอบเขตและวัตถุประสงค์

- 35ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 35จ ถึง 35ท สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อย่างไรก็ตาม
- 35ก.1 ย่อหน้าที่ 35ญ.1 กำหนดให้ถือปฏิบัติกับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุรับรู้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายหลัง 30 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระ และ

- 35ก.2 ย่อหน้าที่ 35ก.2 ไม่ถือปฏิบัติกับลูกหนี้ตามสัญญาเช่า
- 35ข การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35จ ถึง 35ท จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของความเสี่ยงด้านเครดิตต่อจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตดังต่อไปนี้
- 35ข.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับข้ออย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งวิธีการ ข้อสมมติและข้อมูลที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- 35ข.2 ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในงบการเงิน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงนั้น และ
- 35ข.3 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ (กล่าวคือ ความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยของสินทรัพย์ทางการเงินและข้อผูกมัดในการให้สินเชื่อของกิจการ) รวมถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญ
- 35ค กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยงซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์
- 35ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 35ข (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่างๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวมหรือแยกข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่
- 35จ หากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35จ ถึง 35ท ไม่เพียงพอที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 35ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต

- 35ฉ กิจการต้องอธิบายแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ และแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับข้ออย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ และสามารถประเมิน
- 35ฉ.1 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ซึ่งรวมถึงพิจารณาว่า

- 35ฉ.1.1 เครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.10 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ อย่างไร รวมถึงประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวด้วย และ
- 35ฉ.1.2 ข้อสันนิษฐานในย่อหน้าที่ 5.5.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ว่าความเสี่ยงด้านเครดิตถือว่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวเกินกำหนดชำระมากกว่า 30 วัน สามารถโต้แย้งได้หรือไม่ อย่างไร
- 35ฉ.2 คำนิยามของการผิดสัญญาของกิจการ รวมถึงเหตุผลในการเลือกคำนิยามนั้น
- 35ฉ.3 การที่กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินอย่างไร หากมีการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบกลุ่ม
- 35ฉ.4 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าสินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต
- 35ฉ.5 นโยบายการตัดออกจากบัญชีของกิจการ รวมถึงข้อบ่งชี้ว่าไม่มีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลที่จะได้รับคืน และข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าวสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ตัดจำหน่ายแล้ว แต่ยังคงอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้ และ
- 35ฉ.6 การที่กิจการนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติอย่างไรสำหรับการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึง
- 35ฉ.6.1 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนได้วัดมูลค่าให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ กิจการได้พิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข ปรับตัวดีขึ้นจนทำให้ค่าเผื่อผลขาดทุนกลับมาสู่สภาพเดิมที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ และ
- 35ฉ.6.2 กิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ 35ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าใหม่ในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มากน้อยเพียงใด
- 35ช กิจการต้องอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในหัวข้อที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 35ช.1 เกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้า และข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการ

- 35ช.1.1 วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าและผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ
- 35ช.1.2 พิจารณาว่า ความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ และ
- 35ช.1.3 พิจารณาว่า สินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิตหรือไม่
- 35ช.2 วิธีการใช้ข้อมูลคาดการณ์อนาคตในการพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งการใช้ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์มหภาค และ
- 35ช.3 การเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประมาณการหรือข้อสมมติที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- 35ช กิจการต้องแสดงการกระทบยอดค่าเพื่อผลขาดทุนจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปในรูปแบบตารางแยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าเพื่อผลขาดทุนและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยแยกแสดงการเปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับ
 - 35ช.1 ค่าเพื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า
 - 35ช.2 ค่าเพื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุสำหรับ
 - 35ช.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต
 - 35ช.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ
 - 35ช.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเข้าที่ค่าเพื่อผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
 - 35ช.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก นอกจากการกระทบยอดค่าเพื่อผลขาดทุนแล้ว กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินรวมของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่ไม่คิดลด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่เริ่มรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 35ณ กิจการต้องอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเพื่อผลขาดทุน

อย่างไร เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของค่าเพื่อผลขาดทุนที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ข กิจการต้องแยกแยะข้อมูลดังกล่าวสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีค่าเพื่อผลขาดทุนตามที่แสดงในย่อหน้าที่ 35ข.1 ถึง 35ข.3 และต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องด้วย ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเพื่อผลขาดทุนอาจรวมถึง

- 35ณ.1 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินที่เริ่มมีหรือได้มาระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 35ณ.2 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่ได้ทำให้เกิดการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 35ณ.3 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินถูกเลิกรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน (รวมถึงการตัดจำหน่ายรายการเหล่านั้นด้วย) และ
- 35ณ.4 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากค่าเพื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า หรือผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ

35ญ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจธรรมชาติและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่ทำให้เกิดการเลิกรับรู้รายการต่อสินทรัพย์ทางการเงิน และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

- 35ญ.1 ราคาทุนตัดจำหน่ายก่อนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่รับรู้สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกระแสเงินสดตามสัญญาได้เปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลารายงาน เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวมีจำนวนเงินค่าเพื่อผลขาดทุนเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และ
- 35ญ.2 มูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหัก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก โดยค่าเพื่อผลขาดทุนเคยวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ค่าเพื่อผลขาดทุนได้เปลี่ยนเป็นจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า

35ฎ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้แยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน

- 35ฎ.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใดๆ ที่ถือครองอยู่

หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลับ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของ การหักกลับตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)

35ก.2 คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและ การปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ รวมทั้ง

35ก.2.1 คำอธิบายของธรรมชาติและคุณภาพของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้

35ก.2.2 คำอธิบายของการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในคุณภาพของหลักประกัน หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการเสื่อมค่า หรือ การเปลี่ยนแปลงในนโยบายหลักประกันของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา รายงาน และ

35ก.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่กิจการไม่ได้รับรู้ค่าเผื่อผลขาดทุน เนื่องจากมีหลักประกัน

35ก.3 ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับ เครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่ รายงาน

35ก กิจการต้องเปิดเผยยอดคงเหลือตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดจำหน่ายระหว่าง รอบระยะเวลารายงานและยังอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต

35ฐ กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงินและฐานะเปิดต่อ ความเสี่ยงด้านเครดิตของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน โดยแยกตาม ระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินฐานะเปิดต่อ ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและเข้าใจการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญ ของกิจการ โดยกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินดังนี้

35ฐ.1 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุน ด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า

35ฐ.2 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุน ด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และที่เป็น

35ฐ.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่า ด้านเครดิต

35ฐ.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่ สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ

- 35ฐ.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ค่าเผื่อผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 35ฐ.3 เครื่องมือทางการเงินที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก
- 35ท สำหรับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา และลูกหนี้ตามสัญญาเช่า ซึ่งกิจการได้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลที่แสดงตามย่อหน้าที่ 35ฐ อาจอ้างอิงกับวิธีเมทริกซ์ประมาณการ (provision matrix) (ดูย่อหน้าที่ 5.5.35 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- 36 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน สำหรับเครื่องมือทางการเงินภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ แต่ไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 36.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใดๆ ที่ถือครองอยู่หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่นๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลบ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32) การเปิดเผยข้อมูลนี้ไม่ได้กำหนดสำหรับเครื่องมือทางการเงินซึ่งมูลค่าตามบัญชีเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต
- 36.2 คำอธิบายของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่นๆ และผลกระทบทางการเงินของรายการดังกล่าว (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่นๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) โดยคำนึงถึงจำนวนเงินที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ตามที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 36.1 หรือแสดงด้วยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงิน)
- 36.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 36.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 37 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

หลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ได้รับ

- 38 ในกรณีที่กิจการได้รับสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลา จากการเข้าเป็นเจ้าของหลักประกันที่ถือครองเป็นประกันหรือเรียกร้องการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่นๆ (เช่น การค้ำประกัน) และสินทรัพย์ดังกล่าวเข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับสินทรัพย์ที่กิจการถือครองไว้ ณ วันที่รายงาน
- 38.1 ธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และ

- 38.2 นโยบายของกิจการในการจำหน่ายหรือการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ หากสินทรัพย์เหล่านั้นไม่สามารถจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

- 39 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 39.1 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ (รวมถึงสัญญาค้ำประกันทางการเงินที่ออก) โดยแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา
- 39.2 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ โดยต้องรวมระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา สำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์เหล่านั้น ซึ่งระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญามีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ ข11ข)
- 39.3 คำอธิบายถึงการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัย ในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2

ความเสี่ยงด้านตลาด

การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

- 40 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41
- 40.1 วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการที่เป็นไปได้โดยมีเหตุผล ณ วันนั้น
- 40.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ
- 40.3 การเปลี่ยนแปลงวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหวจากรอบระยะเวลา ก่อน รวมถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 41 หากกิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว เช่น มูลค่าของความเสียหาย (Value-At-Risk) ซึ่งสะท้อนถึงการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างตัวแปรความเสี่ยง (เช่น อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน) และกิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวในการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน กิจการสามารถใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวเปิดเผยแทนการวิเคราะห์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 40 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 41.1 คำอธิบายถึงวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และคำอธิบายถึงพารามิเตอร์หลักและข้อสมมติหลักสำหรับข้อมูลที่แสดง และ
- 41.2 คำอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และข้อจำกัดที่อาจทำให้ข้อมูลไม่สะท้อนอย่างเต็มที่ถึงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านตลาดอื่น

- 42 ในกรณีที่การวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 40 หรือ 41 ไม่เป็นตัวแทนของความความเสี่ยงซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในเครื่องมือทางการเงิน (เช่น เนื่องจากฐานะเปิดสิ้นปีไม่สะท้อนฐานะเปิดระหว่างปี) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ทำให้เชื่อได้ว่าการวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวไม่ใช่ว่า

การโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

- 42ก ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข ถึง 42ช ที่เกี่ยวข้องกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเสริมข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลอื่นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข ถึง 42ช ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งหมด ซึ่งไม่ได้เล็กรู้และสำหรับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานของสินทรัพย์ที่โอนโดยไม่คำนึงว่ารายการโอนที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อใด เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าเหล่านั้น กิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วน (สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน) ก็ต่อเมื่อกิจการ
- 42ก.1 โอนสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หรือ
- 42ก.2 ยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่ผู้รับคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนตามข้อตกลงนั้น
- 42ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการ
- 42ข.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ซึ่งไม่ได้เล็กรู้ทั้งจำนวนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง และ
- 42ข.2 สามารถประเมินธรรมชาติและความเสี่ยงเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เล็กรู้
- 42ค เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ช หากในการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใด ๆ ซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือได้รับสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ใด ๆ เกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ให้ถือว่ากิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ช รายการดังต่อไปนี้ไม่เข้าข่ายเป็นความเกี่ยวข้องที่คงอยู่
- 42ค.1 การรับรองและการรับประกันตามปกติเกี่ยวกับการโอนที่ฉ้อฉล และแนวคิดของความสมเหตุสมผล ความสุจริตใจและการตกลงอย่างเที่ยงธรรมที่ทำให้การโอนเป็นโมฆะ ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการตามกฎหมาย

- 42ค.2 สัญญาฟอร์เวิร์ด สิทธิเลือก และสัญญาอื่นที่จะทำให้ได้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนกลับมาซึ่งราคาตามสัญญา (หรือราคาใช้สิทธิ) เป็นมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือ
- 42ค.3 ข้อตกลงที่กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงิน แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่กิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ และเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 3.2.5.1 ถึง 3.2.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวน

- 42ง กิจการอาจโอนสินทรัพย์ทางการเงินในลักษณะที่บางส่วนหรือทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนไม่เข้าเงื่อนไขการเลิกรับรู้รายการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในแต่ละวันที่รายงานตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนที่ไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวนดังนี้
- 42ง.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์ที่โอน
- 42ง.2 ธรรมชาติของความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่กิจการเปิดรับ
- 42ง.3 คำอธิบายถึงธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการโอนในการใช้สินทรัพย์ที่โอนนั้นของกิจการที่รายงาน
- 42ง.4 ตารางการกำหนดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง และฐานะสุทธิ (ความแตกต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง) เมื่อคู่สัญญาของหนี้สินที่เกี่ยวข้องมีสิทธิไต่เบี่ยงเพียงแคสินทรัพย์ที่โอน
- 42ง.5 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ที่โอนทั้งหมด
- 42ง.6 มูลค่าตามบัญชีรวมของสินทรัพย์เดิมก่อนการโอน มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่กิจการยังคงรับรู้ และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ภายใต้ขอบเขตของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.3.2 และ 3.2.16 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยเลิกรับรู้ทั้งจำนวน

- 42จ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข.2 เมื่อกิจการเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งจำนวน (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.1 และ 3.2.6.3.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) แต่ยังคงมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์เหล่านั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลขั้นต่ำดังต่อไปนี้โดยแยกตามประเภทของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในแต่ละวันที่รายงาน

- 42จ.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งแสดงถึงความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการ และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้แยกเป็นรายการรายบรรทัด
- 42จ.2 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการ
- 42จ.3 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดถึงฐานะเปิดสูงสุดของกิจการต่อผลขาดทุนจากความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ และข้อมูลที่แสดงถึงวิธีการในการกำหนดฐานะเปิดสูงสุดต่อผลขาดทุน
- 42จ.4 กระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็นหรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ (เช่น ราคาใช้สิทธิของข้อตกลงสิทธิเลือก) หรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน หากกระแสเงินสดออกมีความผันแปร จำนวนเงินที่เปิดเผยต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ปรากฏในแต่ละวันที่รายงาน
- 42จ.5 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็น หรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้หรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน กิจการต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ
- 42จ.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งอธิบายและสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ.1 ถึง 42จ.5
- 42ฉ หากกิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่มากกว่าหนึ่งประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ กิจการอาจรวมข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ ที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้นและรายงานสินทรัพย์นั้นภายใต้ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่เพียงประเภทเดียว
- 42ช นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเกี่ยวข้องที่คงอยู่แต่ละประเภทดังนี้
- 42ช.1 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ ณ วันที่โอนสินทรัพย์
- 42ช.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้จากความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการทั้งในรอบระยะเวลารายงานและมูลค่าสะสม (เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์)
- 42ช.3 หากจำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอน (ซึ่งเข้าเงื่อนไขของการเลิกรับรู้รายการ) ในรอบระยะเวลารายงาน ไม่กระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดระยะเวลารายงาน (เช่น หากจำนวนเงินรวมเกือบทั้งหมดของการโอนเกิดขึ้น ณ วันใกล้ๆ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน)
- 42ช.3.1 เวลาที่เกิดการโอนที่มีจำนวนเงินสูงที่สุดเกิดขึ้นภายในรอบระยะเวลา รายงาน (เช่น 5 วันสุดท้ายก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)
- 42ช.3.2 จำนวนเงินที่รับรู้ (เช่น ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้อง) จากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นของรอบระยะเวลารายงาน และ

42ข.3.3 จำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น
ของรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาที่มีการนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ข้อมูลเพิ่มเติม

42ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่กิจการพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข

การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก

42ฅ ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ โดยแยกตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

42ฅ.1 ประเภทการวัดมูลค่าเดิมและมูลค่าตามบัญชีเดิมตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน

42ฅ.2 ประเภทการวัดมูลค่าใหม่และมูลค่าตามบัญชีใหม่ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฅ.3 จำนวนเงินของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินในงบฐานะการเงินที่เคยกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แต่เลิกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยแยกระหว่างจำนวนเงินที่ต้องจัดประเภทรายการใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และจำนวนเงินที่กิจการเลือกจัดประเภทรายการใหม่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

ตามที่กำหนดในย่อหน้า 7.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านสามารถเกี่ยวข้องกับวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กิจการเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ดังนั้นตามย่อหน้านี้อาจทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณในรูปแบบตาราง เว้นแต่การแสดงด้วยรูปแบบอื่นเหมาะสมกว่า

42ฉ ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจเกี่ยวกับ

42ฉ.1 วิธีที่กิจการได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทเนื่องจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฉ.2 เหตุผลในการกำหนดหรือการยุติการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

ตามที่กำหนดในย่อหน้า 7.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านสามารถเกี่ยวข้องกับวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กิจการเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ดังนั้นตามย่อหน้านี้ อาจทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน

42ก ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรก กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ก ถึง 42ค ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตามที่ได้กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ข ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 โดยแยกแสดงข้อมูลดังต่อไปนี้

42ข.1 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีตามประเภทของการวัดมูลค่า ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ส่วนที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนผ่านในการวัดมูลค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และ

42ข.2 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปี ที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ค ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่เป็นการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย และสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่จากมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ค.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน และ

42ค.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน หากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่

การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปี ที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- 42ท ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่จากมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 42ท.1 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กำหนดในวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน และ
- 42ท.2 ดอกเบี้ยรับหรือดอกเบี้ยจ่ายที่รับรู้
- หากกิจการใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเป็นมูลค่าตามบัญชี ก่อนรายการหักใหม่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน (ดูย่อหน้าที่ 7.2.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ต้องถือปฏิบัติในทุกรอบระยะเวลารายงาน จนกว่าจะเลิกรับรู้รายการ มิเช่นนั้นการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติ หลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 42ฅ การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ก ถึง 42ท และในย่อหน้าที่ 25 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ต้องช่วยให้สามารถกระทบยอด ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานระหว่าง
- 42ฅ.1 ประเภทของการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- 42ฅ.2 ประเภทของเครื่องมือทางการเงิน
- 42ณ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานตามหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยให้สามารถกระทบยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 101 เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ ค่าเผื่อการด้อยค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน และประมาณการหนี้สินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 กักยอดคงเหลือ ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อผลขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามประเภทการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแยกแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประเภทการวัดมูลค่าที่มีต่อค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันนั้น
- 42ด ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยจำนวนเงินของรายการรายบรรทัดที่จะรายงานตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่า (รวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัด

จำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินและการด้อยค่าตามหัวข้อที่ 5.4 และ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ของ

42ด.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ

42ด.2 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน สำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน

42ต ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หาก ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) ในการประเมินองค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาที่ปรับเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.9x ถึง 4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น กิจการต้องประเมินลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาในย่อหน้าที่ 4.1.9x ถึง 4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่รายงานของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาได้ประเมินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาในย่อหน้าที่ 4.1.9x ถึง 4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จนกว่ากิจการจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น

42ถ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หาก ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) ในการประเมินว่ามูลค่ายุติธรรมของเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดไม่มีนัยสำคัญหรือไม่ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.12.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องประเมินลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินนั้นตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อยกเว้นสำหรับเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่รายงาน ของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาได้ประเมินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อยกเว้นสำหรับเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จนกว่ากิจการจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น

- 42ท หากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีป้องกันความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

- 43 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไปเท่านั้น หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว
- หากกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนวันบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไป กิจการต้องถือปฏิบัติพร้อมกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การชำระหนี้สินทางการเงินด้วยตราสารทุน
- 44 สำหรับงบการเงินที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 31 ถึง 42 ซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน
- 44ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 44ฉ (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 44ช (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ซ-44ฎ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 44ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ฐ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ฑ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ฒ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ณ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ด (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

- 44ต (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ถ-44บ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)
- 44ป (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ผ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)
- 44ฝ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44พ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ฟ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ภ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)
- 44ม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนมกราคมปี 2559 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2562 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 29 และ ข11ง กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16
- 44ย มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2560 และ*การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนมิถุนายนปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 3 8 และ 29 และตัดย่อหน้าที่ 30 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 44ร *การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกันยายนปี 2562 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2563 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ข และ 44ล กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- 44ล ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตาม*การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง*เป็นครั้งแรก ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกันยายนปี 2562 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2563 กิจการไม่ต้องแสดงข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*
- 44ว *การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง - ระยะที่ 2* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคมปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2564 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ฅ ถึง 24ญ และย่อหน้าที่ 44ค กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจกรรมถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

- 44ค ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจกรรมถือปฏิบัติตามการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง - ระยะที่ 2 เป็นครั้งแรก กิจกรรมไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8
- 44ช การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และแถลงการณ์แนวปฏิบัติมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปี 2564 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 21 และข5 กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาประจำปี ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจกรรมถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจกรรมถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลา ก่อนวันบังคับใช้ กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น

- 45 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ความเสี่ยงด้านเครดิต	ความเสี่ยงที่คู่สัญญาของเครื่องมือทางการเงินฝ่ายหนึ่งจะทำให้เกิดผลขาดทุนทางการเงินต่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยการที่ไม่สามารถจ่ายชำระภาระผูกพัน
ระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต	การจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงจากการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงิน
ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยตลาด
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง	ความเสี่ยงที่กิจการจะเผชิญกับความยากลำบากในการชำระคืนภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องชำระด้วยเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น
เงินกู้ยืม	เงินกู้ยืมเป็นหนี้สินทางการเงิน ที่นอกเหนือจากเจ้าหนี้การค้าระยะสั้นซึ่งมีระยะเวลาการจ่ายชำระตามปกติ
ความเสี่ยงด้านตลาด	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด ความเสี่ยงด้านตลาดประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภท ได้แก่ ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงด้านราคาอื่น
ความเสี่ยงด้านราคาอื่น	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด (นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยหรือความเสี่ยงด้านสกุลเงิน) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยเฉพาะกับเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท หรือกับผู้ออกเครื่องมือทางการเงินนั้น หรือปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งมีการซื้อขายอยู่ในตลาด

คำนิยามของคำศัพท์ต่อไปนี้ถูกกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 และถูกนำมาถือปฏิบัติในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยมีความหมายตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13

- ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน
- สินทรัพย์ตามสัญญา
- สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต
- การเลิกรับรู้รายการ
- อนุพันธ์
- เงินปันผล
- วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง
- ตราสารทุน
- ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- มูลค่ายุติธรรม
- สินทรัพย์ทางการเงิน
- สัญญาค้ำประกันทางการเงิน
- เครื่องมือทางการเงิน
- หนี้สินทางการเงิน
- หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- รายการที่คาดการณ์ไว้
- มูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงิน
- เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ถือไว้เพื่อค่า
- ผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า
- ค่าเผื่อผลขาดทุน
- การค้างชำระ
- สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก
- วันที่จัดประเภทรายการใหม่
- การซื้อหรือการขายตามวิธีปกติ

ภาคผนวก ข

แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล (ย่อหน้าที่ 6)

- ข1 ย่อหน้าที่ 6 กำหนดให้กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย ประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6 ถูกกำหนดขึ้นโดยกิจการ ดังนั้นจึงแตกต่างจากประเภทของเครื่องมือทางการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 (ซึ่งกำหนดวิธีการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินและวิธีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม)
- ข2 ในการกำหนดประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องดำเนินการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
 - ข2.1 แยกเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายออกจากเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
 - ข2.2 แยกเครื่องมือทางการเงินที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นเครื่องมือทางการเงินอีกประเภทหนึ่ง
- ข3 ภายใต้สภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ กิจการจะเป็นผู้ตัดสินใจถึงความละเอียดของข้อมูลที่ให้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และการให้ความสำคัญในข้อกำหนดแต่ละเรื่อง รวมทั้งวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดในการนำเสนอภาพรวมของข้อมูลนั้น เพื่อไม่ให้มีการรวมข้อมูลที่มีลักษณะแตกต่างกันไว้ด้วยกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินกับงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลไม่ชัดเจนเพราะสรุปรวมข้อมูลมากเกินไป เช่น กิจการต้องไม่ทำให้ข้อมูลสำคัญมีความคลุมเครือ โดยการนำข้อมูลดังกล่าวไปรวมไว้กับข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่มีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่สรุปภาพรวมมากเกินไป ที่จะปิดบังความแตกต่างที่สำคัญระหว่างรายการแต่ละรายการหรือระหว่างความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ข4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

การเปิดเผยข้อมูลอื่น - นโยบายการบัญชี (ย่อหน้าที่ 21)

- ข5 ย่อหน้าที่ 21 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญ ซึ่งคาดว่าจะรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักการใดหลักการหนึ่ง (หรือหลายหลักการ) สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการจัดท่างบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้นอาจรวมรายการต่อไปนี้

- ข5.1 สำหรับหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย
- ข5.1.1 ธรรมชาติของหนี้สินทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- ข5.1.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหนี้สินทางการเงินดังกล่าวในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และ
- ข5.1.3 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ข5.1ก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย
- ข5.1ก.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ
- ข5.1ก.2 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ข5.2 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- ข5.3 ในการซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ กิจการรับรู้หรือตัดรายการในวันซื้อขาย (trade date) หรือวันชำระ (settlement date) (ดูย่อหน้าที่ 3.1.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ข5.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- ข5.5 วิธีการกำหนดผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 20.1) เช่น ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ได้รวมดอกเบี้ยรับหรือรายได้เงินปันผลด้วยหรือไม่
- ข5.6 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- ข5.7 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- นอกจากนี้ ย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 กำหนดให้กิจการเปิดเผยไว้ในหัวข้อข้อมูลนโยบายการบัญชีที่มีสาระสำคัญหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่นเกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารซึ่งแตกต่างไปจากประมาณการที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน

ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 31 ถึง 42)

- ข6 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 31 ถึง 42 ต้องเปิดเผยในงบการเงินหรือมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการ

หรือรายงานความเสี่ยงซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ (ย่อหน้าที่ 34)

- ข7 ย่อหน้าที่ 34.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ โดยจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในแก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ หากกิจการใช้วิธีในการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงหลายวิธี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันซึ่งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่สุด มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้อธิบายความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือของข้อมูล
- ข8 ย่อหน้าที่ 34.3 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยง การกระจุกตัวของความเสี่ยงเกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและได้รับผลกระทบที่คล้ายคลึงกันจากการเปลี่ยนแปลงในสถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานการณ์อื่น ๆ การระบุถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องอาศัยการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องรวมถึงรายการต่อไปนี้
- ข8.1 คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการที่ฝ่ายบริหารใช้กำหนดการกระจุกตัวของความเสี่ยง
 - ข8.2 คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะร่วมซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระจุกตัวแต่ละประเภท (เช่น คู่สัญญา เขตทางภูมิศาสตร์ สกุลเงิน หรือตลาด) และ
 - ข8.3 จำนวนเงินของฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่มีลักษณะดังกล่าวร่วมกัน

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 35ฉ ถึง 35ข)

- ข8ก ย่อหน้าที่ 35ฉ.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีให้คำนิยามของการผิดสัญญาสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันของกิจการ และเหตุผลในการเลือกใช้คำนิยามเหล่านั้น การพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุที่ควรรับรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.9 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ ข้อมูลเกี่ยวกับคำนิยามของการผิดสัญญาของกิจการจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจวิธีที่กิจการถือปฏิบัติเกี่ยวกับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อย่างไร ซึ่งอาจรวมถึง
- ข8ก.1 ปัจจัยเชิงคุณภาพและปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้พิจารณาคำนิยามของการผิดสัญญา
 - ข8ก.2 การใช้คำนิยามที่แตกต่างกันกับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกัน และ

- ข8ก.3 ข้อสมมติเกี่ยวกับอัตราการแก้ไขปัญหา (กล่าวคือ จำนวนของสินทรัพย์ทางการเงินที่จะกลับสู่สถานะปกติ) หลังจากการผิดสัญญาสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน
- ข8ข เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินนโยบายการปรับโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของกิจการ ย่อหน้าที่ 35ฉ.6.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เปิดเผยในอดีตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลเชิงปริมาณจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินที่เพิ่มขึ้นในภายหลัง ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 35ฉ.6.1 ที่กลับไปวัดมูลค่าค่าเผื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ (กล่าวคือ อัตราการเสื่อมค่า)
- ข8ค ย่อหน้าที่ 35ช.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้าและข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ที่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อสมมติและปัจจัยนำเข้าของกิจการที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือพิจารณาระดับการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อาจรวมถึงข้อมูลภายในในอดีตหรือรายงานการจัดอันดับและข้อสมมติเกี่ยวกับอายุที่คาดการณ์ของเครื่องมือทางการเงินและจังหวะเวลาในการจำหน่ายหลักประกัน

การเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุน (ย่อหน้าที่ 35ช)

- ข8ง กิจการต้องอธิบายเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลาตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ช นอกจากนี้ กิจการต้องกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนจากยอดยกมาไปยังยอดยกไป ซึ่งอาจจำเป็นต้องอธิบายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย คำอธิบายนั้นอาจรวมถึงการวิเคราะห์ที่เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลา รวมถึง
- ข8ง.1 องค์ประกอบของพอร์ตโฟลิโอ
- ข8ง.2 ปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ซื้อหรือได้มา และ
- ข8ง.3 ความรุนแรงของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- ข8จ สำหรับข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน ค่าเผื่อผลขาดทุนรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน กิจการควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินแยกจากข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม หากเครื่องมือทางการเงินรวมทั้งเงินให้สินเชื่อ (กล่าวคือ สินทรัพย์ทางการเงิน) และข้อผูกมัดที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (กล่าวคือ ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ) และกิจการไม่สามารถระบุแยกผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นขององค์ประกอบของข้อผูกมัด

วงเงินสินเชื่อจากองค์ประกอบของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อควรรับรู้พร้อมกับค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงิน ควรรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน

หลักประกัน (ย่อหน้าที่ 35ง)

- ข8จ ย่อหน้าที่ 35ง กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และไม่ต้องแสดงมูลค่าที่แท้จริงของหลักประกันซึ่งรวมอยู่ในการคำนวณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กล่าวคือ ผลขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อผิดสัญญา)
- ข8ข คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันและผลกระทบของหลักประกันที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้
- ข8ข.1 ประเภทหลักของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (ตัวอย่างเช่น การค้ำประกันในภายหลัง อนุพันธ์ด้านเครดิต และข้อตกลงหักกลบซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)
- ข8ข.2 ปริมาณของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และ ความสำคัญของหลักประกันในแง่ของค่าเผื่อผลขาดทุน
- ข8ข.3 นโยบายและกระบวนการในการประเมินมูลค่าและการบริหารหลักประกัน และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ
- ข8ข.4 ประเภทหลักของคู่สัญญาที่มีต่อหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และมีต่อความน่าเชื่อถือทางเครดิตของคู่สัญญาเหล่านั้น และ
- ข8ข.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงภายในขอบเขตของหลักประกัน และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 35ฐ ถึง 35ท)

- ข8ข ย่อหน้าที่ 35ฐ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตและการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของกิจการ ณ วันที่รายงาน การกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตจะเกิดเมื่อคู่สัญญาจำนวนมากตั้งอยู่ในเขตทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันและมีลักษณะเชิงเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ความสามารถในการบรรลุภาวะผูกพันตามสัญญาของคู่สัญญาถูกกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือเงื่อนไขอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการควรให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจว่ากลุ่มหรือพอร์ตโฟลิโอของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะ

เฉพาะเจาะจงอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินนั้นในสัดส่วนที่มากหรือไม่ เช่น การกระจุกตัวต่อความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่งเป็นพิเศษ ตัวอย่างนี้รวมถึง การกระจุกตัวของกลุ่มสินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน การกระจุกตัวตามลักษณะภูมิศาสตร์ การกระจุกตัวตามอุตสาหกรรม หรือการกระจุกตัวตามประเภทผู้ออกตราสาร

ข8ฉ จำนวนของระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ใช้เปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนด ในย่อหน้าที่ 35ฐ ต้องสอดคล้องกับจำนวนที่กิจการรายงานต่อผู้บริหารสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต กิจการต้องให้ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะของสินทรัพย์ทางการเงินค้างชำระ หากข้อมูลเกี่ยวกับการค้างชำระเป็นข้อมูลของผู้กู้เฉพาะรายเท่านั้นและกิจการใช้ข้อมูลดังกล่าวในการประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข8ญ เมื่อกิจการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบเป็นกลุ่ม กิจการอาจไม่สามารถปันส่วนมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงินหรือฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินแต่ละรายการไปยังระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่รับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ในกรณีดังกล่าวกิจการควรถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 35ฐ สำหรับเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นที่สามารถปันส่วนตามระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตได้โดยตรง และเปิดเผยแยกต่างหากถึงมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินที่วัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุแบบเป็นกลุ่ม

ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 36.1)

ข9 ย่อหน้าที่ 35ฎ.1 และ 36.1 กำหนดให้เปิดเผยจำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินให้เปิดเผยมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหัก ซึ่งเป็นมูลค่าสุทธิจากรายการต่อไปนี้

ข9.1 จำนวนที่หักกลับตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ

ข9.2 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่รับรู้ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข10 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกิจกรรมซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิต และฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้

ข10.1 การให้สินเชื่อแก่ลูกค้า และการฝากเงินกับกิจการอื่น ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตคือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

ข10.2 การทำสัญญาอนุพันธ์ เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยและอนุพันธ์ด้านเครดิต หากสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี

- ข10.3 การให้คำประกันทางการเงิน ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือมูลค่าสูงสุดที่กิจการอาจต้องจ่ายหากการคำประกันดังกล่าวมีผลให้กิจการต้องชำระซึ่งอาจจะมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าที่กิจการรับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ)
- ข10.4 การมีข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ตลอดอายุของสัญญาหรือสามารถยกเลิกได้เฉพาะกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบอย่างมีสาระสำคัญ หากผู้ออกสัญญาดังกล่าวไม่สามารถชำระยอดสุทธิตามข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือมูลค่าเต็มตามข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ เนื่องจากมีความไม่แน่นอนว่าวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้ใช้ จะถูกนำมาใช้ในอนาคตหรือไม่ ดังนั้น มูลค่าที่เปิดเผยดังกล่าวอาจสูงกว่ามูลค่าที่ได้รับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (ย่อหน้าที่ 34.1 39.1 และ 39.2)

- ข10ก ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 34.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ กิจการต้องอธิบายวิธีในการกำหนดข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่กระแสเงินสดออก (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) ให้เปิดเผยข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้
- ข10ก.1 เหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นก่อนที่ระบุไว้ในข้อมูล หรือ
- ข10ข.2 เกิดผลต่างอย่างมีนัยสำคัญจากที่ระบุไว้ในข้อมูล (เช่น อนุพันธ์ที่รวมอยู่ในข้อมูลของการชำระแบบยอดสุทธิ ในขณะที่คู่สัญญาจะมีสิทธิจะเลือกชำระทั้งจำนวน)
- กิจการต้องแสดงข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการสามารถประเมินระดับของความเสี่ยงได้ เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวจะรวมอยู่ในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 39.1 หรือ 39.2
- ข11 ในการจัดทำการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการใช้วิจารณ์ญาณในการกำหนดช่วงเวลาของการวิเคราะห์ที่เหมาะสม เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม
- ข11.1 ไม่เกิน 1 เดือน
- ข11.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน
- ข11.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี และ
- ข11.4 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี
- ข11ก ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการต้องไม่แยกอนุพันธ์แฝงออกจากเครื่องมือทางการเงินแบบผสม (แบบรวม) สำหรับเครื่องมือดังกล่าวกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 39.1

- ข11ข ย่อหน้าที่ 39.2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดเชิงปริมาณสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์โดยให้แสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา หากมีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด เช่นกรณีดังต่อไปนี้
- ข11ข.1 สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยที่มีระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือ 5 ปี ในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราผันแปร
- ข11ข.2 ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อทั้งหมด
- ข11ค ย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาสำหรับหนี้สินทางการเงินบางประเภท โดยเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- ข11ค.1 หากคู่สัญญาสามารถเลือกว่าจะชำระเงินเมื่อใด หนี้สินทางการเงินจะถูกบันทึกไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระเมื่อทวงถาม (เช่น เงินฝากกระแสรายวัน) ซึ่งเป็นช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ
- ข11ค.2 หากกิจการตกลงที่จะชำระเงินเป็นรายงวด เงินรายงวดจะถูกบันทึกไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ เช่น ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้เบิกใช้ ซึ่งจะถือเป็นช่วงเวลาเร็วที่สุดที่เงินนั้นสามารถถูกเบิกใช้ได้
- ข11ค.3 สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน มูลค่าสูงสุดของการค้ำประกันจะถูกบันทึกไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่สามารถเรียกให้ชำระได้
- ข11ง จำนวนเงินตามสัญญาที่ต้องเปิดเผยในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 ต้องเป็นกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่คิดลด เช่น
- ข11ง.1 หนี้สินตามสัญญาเข้าขั้นต้น (ก่อนหักค่าใช้จ่ายทางการเงิน)
- ข11ง.2 ราคาขั้นต้นซึ่งระบุในข้อตกลงฟอร์เวิร์ดที่จะซื้อสินทรัพย์ทางการเงินด้วยเงินสด
- ข11ง.3 มูลค่าสุทธิของสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย ที่จ่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยลอยตัว หรือรับด้วยอัตราดอกเบี้ยคงที่ ซึ่งจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดสุทธิ
- ข11ง.4 จำนวนเงินตามสัญญาที่จะต้องถูกแลกเปลี่ยนตามเครื่องมือทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ (เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนสกุลเงิน) ซึ่งจะต้องจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดขั้นต้นทั้งจำนวนและ
- ข11ง.5 มูลค่าขั้นต้นของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ
- กระแสเงินสดที่ไม่คิดลดแตกต่างจากมูลค่าที่ปรากฏอยู่ในงบฐานะการเงิน เนื่องจากมูลค่าที่นำเสนอในงบฐานะการเงินคำนวณตามวิธีคิดลดกระแสเงินสด กรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระไม่คงที่ มูลค่าที่ต้องเปิดเผยจะถูกกำหนดโดยอ้างอิงจากเงื่อนไขที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน เช่น ในกรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตัวใดตัวหนึ่ง กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าดังกล่าวโดยอ้างอิงจากระดับของดัชนีนั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน

- ข11จ ย่อหน้าที่ 39.3 กำหนดให้กิจการอธิบายวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยของรายการซึ่งเปิดเผยอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (เช่น สินทรัพย์ทางการเงินที่พร้อมขายหรือคาดว่าจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดเข้าที่เพียงพอกับกระแสเงินสดออกของหนี้สินทางการเงิน) หากข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
- ข11ฉ ปัจจัยอื่น ๆ ที่กิจการอาจใช้ในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 39.3 ซึ่งไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้ที่กิจการ
- ข11ฉ.1 มีวงเงินกู้ยืมซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ (committed borrowing facilities) หรือวงเงินกู้ยืมสำรอง (เช่น stand-by credit facilities) ซึ่งสามารถเข้าถึงได้เพื่อสนองต่อความต้องการสภาพคล่อง
- ข11ฉ.2 มีเงินฝากที่ธนาคารกลาง สำหรับเมื่อต้องการสภาพคล่อง
- ข11ฉ.3 มีแหล่งเงินทุนที่มีความหลากหลาย
- ข11ฉ.4 มีการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีนัยสำคัญในสินทรัพย์หรือแหล่งเงินทุนอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ข11ฉ.5 มีกระบวนการการควบคุมภายในและแผนฉุกเฉินสำหรับการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
- ข11ฉ.6 มีเครื่องมือที่มีเงื่อนไขการเร่งระยะเวลาการจ่ายชำระคืน (เช่น การถูกลดอันดับความน่าเชื่อถือของกิจการ)
- ข11ฉ.7 มีเครื่องมือที่อาจกำหนดให้กิจการต้องวางหลักประกัน (เช่น การเรียกส่วนต่างราคาสำหรับอนุพันธ์)
- ข11ฉ.8 มีเครื่องมือที่อนุญาตให้กิจการสามารถเลือกที่จะชำระหนี้สินทางการเงินโดยการส่งมอบเงินสด (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) หรือส่งมอบหุ้นสามัญของตนเอง หรือ
- ข11ฉ.9 มีเครื่องมือที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบ
- ข12 ถึง ข16 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)

ความเสี่ยงด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (ย่อหน้าที่ 40 และ 41)

- ข17 ย่อหน้าที่ 40.1 กำหนดให้วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข3 กิจการเป็นผู้ตัดสินใจจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำเสนอในภาพรวม โดยไม่รวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญไว้ด้วยกัน เช่น
- ข17.1 กิจการที่ซื้อขายเครื่องมือทางการเงิน อาจเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าแยกจากเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้ถือไว้เพื่อค้า

- ข17.2 กิจกรรมต้องไม่รวมฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดในภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดประเภทเดียวกันแต่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อระดับต่ำ หากกิจกรรมมีอยู่ของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดเพียงประเภทเดียวที่เกิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเดียวกัน กิจกรรมต้องไม่แสดงข้อมูลดังกล่าวแยกต่างหาก
- ข18 ย่อหน้าที่ 40.1 กำหนดให้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผล (เช่น อัตราดอกเบี้ยตลาด อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ราคาตราสารทุน หรือราคาสินค้าโภคภัณฑ์) เพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้
- ข18.1 กิจกรรมไม่ถูกกำหนดให้พิจารณาว่ากำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หากตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างไปจากเดิม แต่กิจกรรมต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ตามสมมติฐานที่ว่า การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลได้เกิดขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน และการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ส่งผลต่อฐานะความเสี่ยงที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานนั้น เช่น หากกิจกรรมมีหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ณ วันสิ้นงวดบัญชี กิจกรรมต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย) สำหรับรอบปีปัจจุบันหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปด้วยมูลค่าที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล
- ข18.2 กิจกรรมไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลถือว่าเพียงพอแล้ว
- ข19 ในการพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลมีความหมายอย่างไร กิจกรรมควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้
- ข19.1 สภาวะทางเศรษฐกิจซึ่งกิจกรรมดำเนินงานอยู่ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลไม่ควรรวมถึงฉากทัศน์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหรือฉากทัศน์ที่แย่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นหรือการทดสอบในภาวะกดดัน นอกจากนี้หากอัตราการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่อ้างอิงมีค่าคงที่ กิจกรรมไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระดับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลของตัวแปรความเสี่ยงที่กิจการเลือกไว้ เช่น สมมติอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 5 และกิจการกำหนดว่า ความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ \pm ร้อยละ 00.5 (50 basis points) มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล กิจกรรมต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้น หากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปเป็นร้อยละ 4.5 หรือร้อยละ 5.5 และสมมติว่าในรอบระยะเวลาถัดไป อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.5 โดยที่กิจการยังคงเชื่อว่าอัตราดอกเบี้ยจะผันผวนในระดับที่ \pm ร้อยละ 00.5 (50 basis points) (กล่าวคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอยู่

ในระดับคงที่) กิจการจะเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปเป็นร้อยละ 5 หรือร้อยละ 6 กิจการไม่จำเป็นต้องทบทวนความสมเหตุสมผลของความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ระดับ \pm ร้อยละ 00.5 (50 basis points) เว้นแต่จะมีหลักฐานแสดงว่าอัตราดอกเบี้ยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ

- ข19.2 ในช่วงระยะเวลาที่กิจการทำการประเมินนั้น การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผลตลอดช่วงเวลาจนกว่ากิจการจะนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในงวดต่อไป ซึ่งโดยปกติจะหมายถึงรอบระยะเวลารายงานประจำปีถัดไป
- ข20 ย่อหน้าที่ 41 อนุญาตให้กิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเสี่ยงต่างๆ เช่น วัสดุมูลค่าความเสี่ยง (value-at-risk) หากกิจการใช้การวิเคราะห์ดังกล่าวในการบริหารจัดการฐานะเปิดต่อความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ การถือปฏิบัตินั้นสามารถทำได้แม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะวัดมูลค่าได้เพียงแค่ผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นและไม่สามารถวัดมูลค่าผลกำไรที่อาจเกิดขึ้น กิจการอาจปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41.1 โดยเปิดเผยรูปแบบของแบบจำลองที่ใช้ (เช่น แบบจำลองนั้นใช้วิธีมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation) หรือไม่) คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลอง รวมถึงข้อสมมติหลักที่ใช้ (เช่น ระยะเวลาการถือครอง และระดับความเชื่อมั่น) กิจการอาจเปิดเผยช่วงเวลาของข้อมูลในอดีตที่นำมาใช้และน้ำหนักความสำคัญที่ให้กับข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีจัดการสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายในการคำนวณรวมทั้งค่าความผันผวนและค่าสหสัมพันธ์ (หรือ Monte Carlo probability distribution simulations) ที่นำมาใช้
- ข21 กิจการต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับธุรกิจทั้งหมด แต่อาจวิเคราะห์ความอ่อนไหวในรูปแบบที่แตกต่างกันสำหรับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันได้

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย

- ข22 ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยเกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่มีดอกเบี้ยซึ่งรับรู้ในงบฐานะการเงิน (เช่น ตราสารหนี้ที่กิจการได้รับหรือที่กิจการออก) และจากเครื่องมือทางการเงินบางประเภทซึ่งไม่ถูกรับรู้ในงบฐานะการเงิน (เช่น ภาระผูกพันที่จะให้สินเชื่อบางประเภท)

ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน

- ข23 ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน (หรือความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน) เกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศ กล่าวคือ กำหนดให้วัสดุมูลค่าในสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ความเสี่ยงด้านสกุลเงินจะไม่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

ข24 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ความอ่อนไหวแยกตามแต่ละสกุลเงินที่กิจการมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสกุลเงินที่มีนัยสำคัญ

ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ

ข25 ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ ของเครื่องมือทางการเงิน ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงราคา เช่น ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หรือราคาตราสารทุน เพื่อให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 กิจการอาจเปิดเผยผลกระทบของการลดลงในดัชนีราคาหุ้นที่เฉพาะเจาะจง ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ หรือตัวแปรความเสี่ยงอื่น ๆ เช่น หากกิจการค้าประกันมูลค่าคงเหลือของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่มีการค้าประกันนั้น

ข26 ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุน ได้แก่ 1) การถือครองตราสารทุนในกิจการอื่น และ 2) การลงทุนในกองทุนรวมซึ่งลงทุนในตราสารทุนอื่นหรือตัวอย่างอื่น ๆ เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดและสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายตราสารทุนที่เฉพาะเจาะจงจำนวนหนึ่ง และสัญญาแลกเปลี่ยนซึ่งขึ้นอยู่กับดัชนีราคาตราสารทุน มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดของตราสารทุนที่เป็นรายการอ้างอิง

ข27 ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 40.1 ความอ่อนไหวของกำไรหรือขาดทุน (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน) ต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกจากความอ่อนไหวของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนในตราสารทุน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมถูกแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น)

ข28 เครื่องมือทางการเงินซึ่งกิจการจัดประเภทเป็นตราสารทุนที่ไม่มีการวัดมูลค่าใหม่ ดังนั้น กำไรหรือขาดทุนหรือส่วนของเจ้าของจึงไม่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุนจากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว จึงไม่จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว

การเลือกรับรู้รายการ (ย่อหน้าที่ 42ค-42ช)

ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ (ย่อหน้าที่ 42ค)

ข29 การประเมินความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนสำหรับวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ช จะประเมินที่ระดับของกิจการที่รายงานข้อมูล เช่น หากบริษัทย่อยโอนสินทรัพย์ทางการเงินไปยังบริษัทอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งบริษัทใหญ่ของบริษัทย่อยมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ด้วย บริษัทย่อยนั้นไม่ต้องรวมความเกี่ยวข้องของบริษัทใหญ่ในการประเมินความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินเฉพาะกิจการ (กล่าวคือ เมื่อบริษัทย่อยเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล) อย่างไรก็ตาม บริษัทใหญ่ควรรวมความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ (หรือของสมาชิกอื่นในกลุ่ม) ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน

- โดยบริษัทย่อยในการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินรวมของกิจการ (กล่าวคือ เมื่อกลุ่มเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล)
- ข30 กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือเป็นส่วนหนึ่งของการโอน หากไม่ได้คงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือไม่ได้มาซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหากกิจการไม่มีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์นั้นหรือไม่มีความรับผิดชอบในการจ่ายชำระซึ่งค่านึงถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่จะโอนในอนาคต เงื่อนไขของการจ่ายชำระเงินในบริบทนี้ ไม่รวมกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนซึ่งกิจการได้รวบรวมและถูกกำหนดให้ส่งให้แก่ผู้รับโอน
- ข30ก เมื่อกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการอาจยังคงไว้ซึ่งสิทธิในการให้บริการสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งได้รวมค่าธรรมเนียมาแล้ว เช่น สัญญาการให้บริการ กิจการประเมินสัญญาการให้บริการตามที่กำหนดเป็นแนวทางในย่อหน้าที่ 42ค และภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 30 เพื่อให้ตัดสินใจได้ว่า กิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ซึ่งเป็นผลของสัญญาการให้บริการตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ เช่น ผู้ให้บริการจะมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียมนการให้บริการขึ้นอยู่กับจำนวนหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่ได้จากสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในทำนองเดียวกันผู้ให้บริการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียมนคงที่ไม่ถูกจ่ายเต็มจำนวนเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในตัวอย่างนี้ ผู้ให้บริการมีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน การประเมินนี้จะใช้อิสระหากค่าธรรมเนียมนที่ได้รับคาดว่าจะชดเชยให้กิจการอย่างเพียงพอสำหรับการให้บริการ
- ข31 ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนอาจเป็นผลมาจากประมาณการหนี้สินตามสัญญาจากข้อตกลงการโอนหรือข้อตกลงที่แยกต่างหากที่ทำกับผู้รับโอนหรือบุคคลที่สามที่เข้าทำสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการโอนนั้น

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวน (ย่อหน้าที่ 42ง)

- ข32 ย่อหน้าที่ 42ง กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนบางส่วนหรือที่โอนทั้งหมดซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการเลิกรับรู้รายการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้น ณ วันที่รายงานแต่ละวันที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน โดยไม่คำนึงว่าสินทรัพย์นั้นโอนเมื่อใด

ประเภทของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ (ย่อหน้าที่ 42จ-42ซ)

- ข33 ย่อหน้าที่ 42จ-42ซ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่แต่ละประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ กิจการต้องรวม

ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการและแยกตามประเภทที่เป็นตัวแทนของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ เช่น กิจการอาจรวมความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน (เช่น การค้ำประกัน หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อ) หรือตามประเภทของการโอน (เช่น การขายลดลูกหนี้การค้า การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ และการให้ยืมหลักทรัพย์)

การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอน (ย่อหน้า 42จ.5)

- ข34 ย่อหน้า 42จ.5 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้หรือจำนวนค้างจ่ายอื่นต่อผู้รับโอน อันเนื่องมาจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ โดยแสดงระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดตามสัญญาของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ การวิเคราะห์นี้จะแยกกระแสเงินสดที่กำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ด) กระแสเงินสดที่กิจการอาจถูกกำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น การขายสัญญาสิทธิที่จะขาย) และกระแสเงินสดที่กิจการอาจเลือกจ่ายชำระ (เช่น การซื้อสัญญาสิทธิที่จะซื้อ)
- ข35 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้า 42จ.5 เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมได้
- ข35.1 ไม่เกิน 1 เดือน
 - ข35.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน
 - ข35.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน
 - ข35.4 มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี
 - ข35.5 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี
 - ข35.6 มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี และ
 - ข35.7 มากกว่า 5 ปี
- ข36 หากสามารถระบุช่วงของระยะเวลาครบกำหนดที่เป็นไปได้ กระแสเงินสดจะถูกรวมตามเกณฑ์ของวันที่เร็วที่สุดที่กำหนดให้กิจการจ่ายชำระหรือได้รับอนุญาตให้จ่ายชำระ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ (ย่อหน้า 42จ.6)

- ข37 ข้อมูลเชิงคุณภาพตามที่กำหนดในย่อหน้า 42จ.6 รวมถึงรายละเอียดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกเลิกรับรู้ และธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ที่ยังคงไว้หลังจากการโอนสินทรัพย์เหล่านั้น ซึ่งรวมถึงรายละเอียดของความเสี่ยงที่กิจการได้เผชิญอยู่ รวมทั้งข้อมูลดังต่อไปนี้
- ข37.1 รายละเอียดวิธีที่กิจการได้บริหารความเสี่ยงที่มีอยู่ในความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในการเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงิน

- ข37.2 กิจการต้องรับผลขาดทุนก่อนคู่สัญญาอื่น รวมทั้งอันดับและมูลค่าผลขาดทุนที่รับ โดยคู่สัญญาอื่นซึ่งมีอันดับส่วนได้เสียต่ำกว่าส่วนได้เสียในสินทรัพย์ของกิจการ (กล่าวคือ ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ของกิจการ)
- ข37.3 รายละเอียดของข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผูกพันในการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน หรือการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน

ผลกำไรหรือขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการ (ย่อหน้าที่ 42ข.1)

- ข38 ย่อหน้าที่ 42ข.1 กำหนดให้กิจการเปิดเผยผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลหากผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเนื่องจากมูลค่ายุติธรรมขององค์ประกอบของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดก่อน (กล่าวคือ ส่วนได้เสียในสินทรัพย์ที่ถูกเลิกรับรู้และส่วนได้เสียที่ยังคงไว้กับกิจการ) แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดก่อนทั้งจำนวน ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยการวัดมูลค่ายุติธรรมซึ่งรวมข้อมูลที่มีนัยสำคัญที่ไม่ได้อ้างอิงกับข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้ ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 27ก

ข้อมูลเพิ่มเติม (ย่อหน้าที่ 42ข)

- ข39 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ง ถึง 42ข อาจไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข ในกรณีนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลนั้น กิจการต้องพิจารณาว่าต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากน้อยเพียงใดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเพิ่มเติมแต่ละประเด็นอย่างไร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่นำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่ได้ช่วยผู้ใช้งบการเงินและยังทำให้ข้อมูลไม่ชัดเจนหากมีการสรุปข้อมูลมากเกินไป

การหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 13ก-13จ)

ขอบเขต (ย่อหน้าที่ 13ก)

- ข40 การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข-13จ กำหนดสำหรับการรับรู้เครื่องมือทางการเงินทุกประเภทที่มีการหักกลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 นอกจากนี้ เครื่องมือทางการเงินอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข-13จ หากเป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งครอบคลุมถึงเครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นมีการหักกลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่

- ข41 ข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ 13ก และย่อหน้าที่ ข40 รวมถึงข้อตกลงการชำระราคาอนุพันธ์ ข้อตกลงหลักในการซื้อคืนโดยรวม ข้อตกลงหลักในการให้ยืมหลักทรัพย์โดยรวม และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน เครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกันตามที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ ข40 รวมถึงอนุพันธ์ ข้อตกลงการขายและซื้อคืน ข้อตกลงการขายคืนและซื้อคืน การกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์ ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก คือ เงินให้กู้ยืมและเงินรับฝากของลูกค้าที่สถาบันการเงินเดียวกัน (เว้นแต่กำหนดให้มีการหักกลบลบหนี้ในงบฐานะการเงิน) และเครื่องมือทางการเงินที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักประกัน

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก (ย่อหน้าที่ 13ค)

- ข42 เครื่องมือทางการเงินที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค อาจอยู่ภายใต้ข้อกำหนดการวัดมูลค่าที่แตกต่างกัน (เช่น หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงการซื้อคืนอาจถูกวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ในขณะที่อนุพันธ์จะถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม) กิจการต้องรวมมูลค่าของเครื่องมือที่กิจการรับรู้และอธิบายความแตกต่างของการวัดมูลค่าในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยมูลค่าขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก (ย่อหน้าที่ 13ค.1)

- ข43 มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 13ค.1 เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ซึ่งมีการหักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 13ค.1 ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบหรือไม่ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ไม่เกี่ยวข้องกับมูลค่าที่รับรู้ซึ่งเป็นผลของข้อตกลงหลักประกันที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 โดยมูลค่าดังกล่าวจะถูกกำหนดให้รายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 แทน

การเปิดเผยมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ย่อหน้าที่ 13ค.2)

- ข44 ย่อหน้าที่ 13ค.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หากกิจการกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่าสุทธิในงบฐานะการเงิน มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามการหักกลบภายใต้ข้อตกลงเดียวกันจะถูกเปิดเผยทั้งในการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินและ

การเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงิน อย่างไรก็ตาม มูลค่าที่เปิดเผย (เช่น ในรูปแบบตาราง) จะถูกจำกัดด้วยมูลค่าที่เป็นไปตามการหักกลบ เช่น กิจการอาจรับรู้สินทรัพย์อนุพันธ์และหนี้สินอนุพันธ์ตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หากมูลค่าเริ่มต้นของสินทรัพย์อนุพันธ์มากกว่ามูลค่าเริ่มต้นของหนี้สินอนุพันธ์ ตารางการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินจะรวมมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1) และมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.2) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตารางการเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงินจะรวมมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1) การเปิดเผยข้อมูลนี้จะรวมเฉพาะมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.2) ซึ่งเท่ากับมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์

การเปิดเผยมูลค่าสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน (ย่อหน้าที่ 13ค.3)

- ข45 หากกิจการมีเครื่องมือที่เป็นไปตามขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ (ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 13ก) แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.3 จะเท่ากับมูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.1
- ข46 มูลค่าที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.3 ต้องถูกกระทบยอดกับรายการที่แสดงในงบฐานะการเงิน เช่น หากกิจการเลือกที่จะรวมหรือไม่รวมมูลค่ารายการในงบการเงินเพื่อการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น กิจการต้องกระทบยอดมูลค่าที่ถูกรวมหรือไม่ถูกรวมที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.3 ไปยังมูลค่ารายการที่แสดงในงบฐานะการเงิน

การเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 (ย่อหน้าที่ 13ค.4)

- ข47 ย่อหน้าที่ 13ค.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 ย่อหน้าที่ 13ค.4.1 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 บางส่วนหรือทั้งหมด (เช่น สิทธิปัจจุบันของการหักกลบที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือสิทธิตามเงื่อนไขของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และสามารถใช้สิทธิได้เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์การไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา หรือเฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์ขาดสภาพคล่องหรือล้มละลายของคู่สัญญา)
- ข48 ย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน รวมถึงหลักประกันเงินสด ทั้งที่รับรู้และที่วางเป็นประกัน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นที่นำไปวางเป็นประกันหรือที่ได้รับเป็นหลักประกัน มูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ควรเกี่ยวข้องกับหลักประกันที่ได้รับหรือนำไปวางเป็นประกันจริง และ

ไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ที่เป็นผลจากการรับรู้รายการเพื่อส่งคืนหรือรับคืนหลักประกันดังกล่าว

ข้อจำกัดของมูลค่าที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.4 (ย่อหน้าที่ 13ง)

- ข49 กิจการต้องคำนึงถึงผลกระทบของหลักประกันจากเครื่องมือทางการเงินที่มากเกินไป หากเปิดเผยมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 ซึ่งการกระทำเช่นนั้น กิจการต้องหักมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.1 จากมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.3 เป็นอันดับแรก กิจการต้องจำกัดมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ด้วยมูลค่าที่คงเหลืออยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หากสิทธิตามหลักประกันสามารถใช้บังคับกับเครื่องมือทางการเงินต่างประเภท สิทธิดังกล่าวควรรวมอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ง ด้วย

รายละเอียดของสิทธิการหักกลบที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้ และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน (ย่อหน้าที่ 13จ)

- ข50 กิจการต้องอธิบายประเภทของสิทธิการหักกลบและข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.4 รวมถึงธรรมชาติของสิทธิดังกล่าว เช่น กิจการต้องอธิบายสิทธิที่มีเงื่อนไขสำหรับเครื่องมือที่เป็นไปตามสิทธิการหักกลบที่ไม่ใช่ภาระผูกพันของเหตุการณ์ในอนาคต แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 กิจการต้องอธิบายสาเหตุที่ทำให้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าว สำหรับหลักประกันทางการเงินที่ได้รับหรือวางเป็นประกันไว้ กิจการต้องอธิบายเงื่อนไขของข้อตกลงหลักประกัน (เช่น เมื่อหลักประกันมีข้อจำกัด)

การเปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือตามประเภทของคู่สัญญา

- ข51 การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ถึง 13ค.5 อาจจัดกลุ่มตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือรายการ (เช่น อนุพันธ์ ข้อตกลงการซื้อคืนและการซื้อที่มีสัญญาขายคืน หรือการกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์)
- ข52 กิจการอาจจัดกลุ่มการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ถึง 13ค.3 ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.3 ถึง 13ค.5 ตามคู่สัญญา หากกิจการแสดงข้อมูลที่กำหนดตามประเภทคู่สัญญา กิจการไม่ถูกกำหนดให้ระบุชื่อคู่สัญญา อย่างไรก็ตาม การกำหนดคู่สัญญา (คู่สัญญา ก คู่สัญญา ข คู่สัญญา ค เป็นต้น) ต้องกำหนดให้สอดคล้องกันในแต่ละปีที่แสดงข้อมูลเพื่อให้เปรียบเทียบข้อมูลได้ ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพต้องพิจารณาการแสดงผลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทของคู่สัญญา เมื่อคู่สัญญาให้ข้อมูลเพื่อเปิดเผยมูลค่าตามย่อหน้าที่ 13ค.3 ถึง

13ค.5 มูลค่าที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับมูลค่าคู่สัญญาทั้งหมดต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกต่างหาก และมูลค่าคู่สัญญาที่ไม่มีนัยสำคัญที่เหลือต้องรวมแสดงเป็นรายการเดียว

อื่นๆ

- ข53 การเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงตามย่อหน้าที่ 13ค ถึง 13จ ถือเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 13ข กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูล (เชิงคุณภาพ) เพิ่มเติม ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของข้อกำหนดของข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงธรรมชาติของสิทธิการหักกลบ และผลกระทบหรือผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ